Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσία καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος. .	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ὁρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος | *Ἐν Ἀθήναις, 11 Ὀκτωβρίου 1908* | *Ἔτος 30ὸν.—Ἀριθ. 46*

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ R. MAYORIER]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Η ΓΡΑΙΑ. *ἔντρομος :* — Σιγώτερα, Τώνη... μή μᾶς ἀκούσουν !..

ΑΝΤΩΝΙΟΣ, *καγχάζων :*—Φοβεῖσαι ... ἄρα μαντεύεις !

Η ΓΡΑΙΑ :—Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ὁ πύργος τῆς Φυλλάδος, αὐτὴ τὴ στιγμή, δὲ φυλάγεται καλά.

Ἀκούσασα τὰς λέξεις ταύτας, ἡ Ἀνίτα συνεταράχθη, καὶ μία σπασμωδικὴ κίνησίς της ἔκαμε τὸν ξυλότοιχον νὰ σεισθῇ ἐλαφρῶς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ, *ἁρπάζων τὸ ρεβόλβερ :* —Μᾶς ἀκοῦνε !

Η ΓΡΑΙΑ, *ἔντρομος :*—Σώπα !.. Θὰ ξυπνίσῃς τὸ παιδί... Δὲν εἶνε τίποτα... εἶνε ἀπὸ τὸν ἀέρα ποῦ φυσομανᾷ ἀπόψε σὰν δαιμονισμένος.

Τοὺς λόγους τούτους ἐπεσφράγισε μία βροντή, ἐκ τῆς ὁποίας ἐσείσθη ὁλόκληρος ὁ τροχοφόρος οἰκίσκος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ, *ἐκρηγνύμενος εἰς γέλωτα :* Ἂς βροντᾷ ὅσο θέλει... Ἐγὼ δὲ φοβοῦμαι παρὰ τοὺς ἀνθρώπους... Ἔλεγες λοιπὸν ὅτι ὁ πύργος δὲν εἶνε καλὰ φυλαγμένος... ἔ;

Η ΓΡΑΙΑ :—Δυὸ γυναῖκες μόνον καὶ ἡ μιὰ ἄρρωστη... Ἡ μαγείρισσα καὶ ἡ καμαριέρα δὲν λογαριάζονται... Ὅσο γιὰ τὸν ἁμαξᾶ, αὐτὸς κοιμᾶται 'στὸ σταῦλο ... Τὰ παιδιὰ εὔκολα τὰ κάνει κανεὶς καὶ σωπαίνουν...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ, *μὲ ἄγριον καγχασμόν :*— Λές νὰ τὰ κλέψουμε ; Εὐχαριστῶ πολύ ! Μοῦ φθάνει ἡ Ἀνίτα. Ἄρχισε μάλιστα νὰ μ' ἐνοχλῇ φοβερά. Γι' αὐτό, σὲ πρώτη εὐκαιρία, θὰ τὴν πετάξω 'στὸ δρόμο... Ἀλλὰ ποιὸς σοῦ ἔδωσε αὐτὰς τὰς πληροφορίας γιὰ τὸν πύργο ;

Η ΓΡΑΙΑ :—Ὁ Χρῆστος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ :—Πολύτιμος αὐτὸς ὁ μάγκας !... Δὲν μποροῦμε τάχα νὰ μεταχειρισθοῦμε τὴν Ἀνίτα γιὰ νὰ μάθουμε ὅ,τι μᾶς χρειάζεται ; Παρετήρησα ὅτι ἔχουν μεγάλες φιλίες...

Η ΓΡΑΙΑ, *μὲ κίνημα τρόμου :*—Θέλεις νὰ τὰ πῆς ὅλα τῆς μικρῆς ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ :—Τί ἔκαμε, λέει ; Γιὰ νὰ μᾶς παραδώσῃ 'στοὺς σταυρωτῆδες ; Εὐχαριστῶ πολύ ! Καλλίτερα τὴν σκοτώνω !

Διὰ δευτέραν φορὰν, ἡ συγκίνησις τοῦ κορασίου ὑπῆρξε τόση, ὥστε διὰ νὰ μὴ πέσῃ, ἠναγκάσθη νὰ στηριχθῇ ἀποτόμως εἰς τὸν ξυλότοιχον. Εὐτυχῶς, ὁ κρότος τὸν ὁποῖον ἐπροξένησεν, ἐσκεπάσθη ἀπὸ νέαν βροντὴν ἰσχυροτέραν τῆς πρώτης.

Η ΓΡΑΙΑ : — Ἄκου καιρός !

ΑΝΤΩΝΙΟΣ :— Ὁ διάβολος κουρδίζει τὰ βιολιά του. Θὰ χορέψουμε ! Λοιπόν, σύμφωνοι. Τὰ λεπτὰ ποῦ μᾶς χρειάζονται, θὰ τὰ πάρουμε ἀπὸ τὸν πυργοδεσπότη τῆς Φυλλάδος. Κερδίζει ἀρκετὰ 'στὸ Παρίσι, κλέπτων τοὺς ἐργάτας του· δίκαιον λοιπὸν εἶνε νὰ τὸν κλέψω τώρα κ' ἐγώ... Ἀπὸ αὔριον ἀρχίζει ἡ κατασκοπεία τοῦ πύργου. Ἔχω καλὴ πρόφασι γιὰ τὴν πρώτη μου ἐπίσκεψι : Θὰ πάγω νὰ εὐχαριστήσω τὴν κυρίαν Λεντοὺκ διὰ τὴν συνδρομήν της καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ πιάσω φιλίες μὲ τὸ προσωπικόν, διὰ νὰ πηγαίνω ὅποτε θέλω.

Η ΓΡΑΙΑ :—Οἱ ἄνθρωποί μας θὰ μᾶς βοηθήσουν λιγάκι ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ:— Ὁ Ἀλφρέδος μοῦ φθάνει. Οἱ γυναῖκες κρατοῦν δύσκολα τὴ γλῶσσα καὶ δὲν ἔχω καμμιὰ ἐμπιστοσύνη 'στὴν καρακάξα ἐκείνη τὴν Βιργινία, ποῦ αἰωνίως φαίνεται σὰ νὰ συνωμοτῇ μὲ τὸν Ἐρνέστο καὶ τὸν ἄθλιο Ματθία. Ἔτσι δὲν θὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μοιρασθῶ μαζί τους τὴ λεία... Τώρα, ἄκου νὰ σοῦ πῶ κάτι τί.

Η ΓΡΑΙΑ :—Ἀκούω.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ:— Κύτταξε μὴν προδώσῃς σὲ κανένα τὸ μυστικό μου. Ἂν θέλῃς τὸ συμφέρο σου καὶ τὴ ζωή σου.

Η ΓΡΑΙΑ, *ἔντρομος :* —Ἔχεις πολὺ ἄδικο νὰ μὲ ὑποπτεύεσαι, Ἀντώνη... Δόξα σοι ὁ Θεός, τόσα χρόνια ζοῦμε μαζὶ καὶ δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ...ἐκράτησα τὴ γλῶσσά μου. Νὰ εἶσαι βέβαιος πῶς καὶ τώρα.....

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ τελειώσῃ. Τρίτη βροντὴ συνεκλόνισε τὸν τροχοφόρον οἰκίσκον τόσον ἰσχυρῶς, ὥστε οἱ δύο ἄθλιοι ἐκεῖνοι συνωμόται ἐνόμισαν ὅτι ἔπεσεν ἐπάνω του κεραυνός.

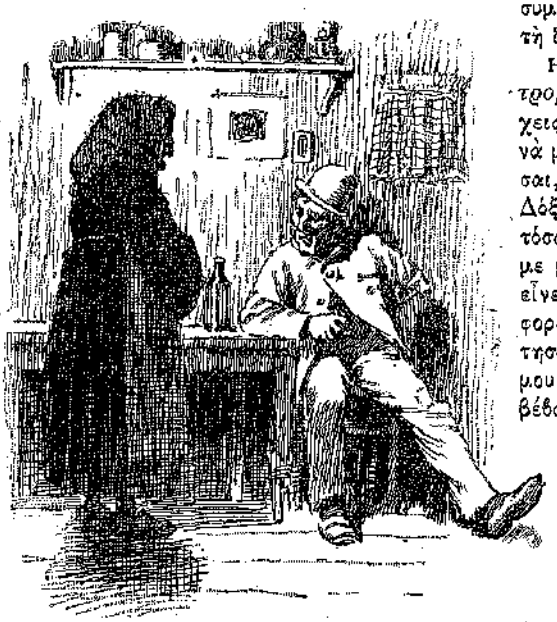

«Ἂν θέλῃς τὸ συμφέρο σου καὶ τὴ ζωή σου.» (Σ 365.)

Ἡ Ἀνίτα, ἀπὸ τὸν φόβον της, ἐξανάπεσεν εἰς τὴν ἀχυροστρωμνήν της μὲ ὑπόκωφον κραυγήν.

— Δὲν κοιμᾶσαι τώρα πιά ; ἐφώναξεν ὁ Ἀντώνιος ὄπισθεν τοῦ ξυλοτοίχου, ἐνῷ ἡ γραῖα, παραπαίουσα, ἐπήγαινε νὰ πέσῃ εἰς τὸ κρεββάτι της, καταρωμένη τὴν θύελλαν, ἡ ὁποία ἠπείλει νὰ καταστρέψῃ τὸ θέατρόν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἡ Ἀνίτα ἀποφασίζει νὰ ὁμιλήσῃ

Τὴν ἐπαύριον, μόλις ἐσηκώθη ὁ Ἀντώνιος ἔτρεξε νὰ ἰδῇ τί ζημίας εἶχε προξενήσῃ ἡ θύελλα.

Εὗρε τοὺς ἀνθρώπους του ἐντρόμους ἀκόμη καὶ καταγινομένους νὰ στερεώσουν τὴν στέγην τῆς μπαράγκας.

— Τί καταστροφὴ ἀπόψε, κύριε διευθυντά! εἶπεν ὁ Ἀλφρέδος χαιρετῶν τὸν Ἀντώνιον. Ὅλη τὴν νύκτα δὲν ἔκλεισα μάτι. Ἡ σκηνή, ὅπου κοιμούμαστε, εἶχε πλημμυρήσῃ... Εὐτυχῶς ἡ μπαράγκα δὲν ἔπαθε μεγάλας ζημίας.

— Νά, εἶπεν ὁ Ἀντώνιός, πάρε ἕνα ναπολεόνι νὰ τὸ μοιρασθῆτε. Εἶνε ἀπέναντι τοῦ χρέους. Αὐτὲς τὶς ἡμέρες περιμένω ἕνα καλὸ *ἔμβασμα*... καὶ θὰ πληρωθῆτε. Ἔννοια σας, μέχρι λεπτοῦ!

— Πολὺ καλά, κύριε Ἀντώνιε. Ἔχουμε παράσταση ἀπόψε;

— Ἔπαθαν τίποτα οἱ σκηνογραφίες;

— Τὸ παραμικρόν.

— Τότε δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀναβληθῇ ἡ παράστασις.

«Τί καταστροφὴ ἀπόψε, κύριε διευθυντά...» (Σελ. 366, στ. α'.)

Ὁ Χρῆστος ἐκοιμήθη πολὺ ἄσχημα τὴν θυελλώδη ἐκείνην νύκτα. Ἔβλεπε διαρκῶς εἰς τὸν ὕπνον του τὴν Ἀνίταν, δερομένην ἀλύπητα ὑπὸ τῆς γραίας καὶ καταπνίγουσαν τὰς κραυγὰς τοῦ πόνου διὰ νὰ μὴ τὴν ἐξερεθίζῃ περισσότερον.

Ἠσθάνετο ἐπιβλητικὴν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπανίδῃ τὸ γρηγορώτερον τὴν μικρὰν θεατρίναν, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ὅλ' αὐτὰ ἦσαν κακὸν ὄνειρον. Καὶ μόλις τὴν εἶδε μακρόθεν, μεταβαίνων εἰς τὴν Φυλλάδα, ἐπέσπευσε τὸ βῆμά του.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Τὰ μάτια σου, Ἀνίτα, εἶνε κόκκινα. Ἔκλαψες;

ΑΝΙΤΑ: — Ναί, Χρῆστο.

ΧΡΗΣΤΟΣ, *μὲ ἀγανάκτησιν*: — Σ' ἐκτύπησαν πάλι;

ΑΝΙΤΑ: — Ὄχι. Φοβήθηκα τ' ἀστραπόβροντα. Μοῦ φάνηκε πῶς ἔπεσε πάνω μας κεραυνός. *(Πλησιάζουσα τὸ παιδίον μὲ δειλίαν:)* Δὲν εἴπατε τίποτε τοῦ θείου σας;

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ὄχι· δὲν μοῦ εἶπες νὰ μὴ τοῦ 'πῶ;

ΑΝΙΤΑ: — Τί καλὸς ποῦ εἶσθε!

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Δὲν θέλω νὰ κλαῖς.

ΑΝΙΤΑ: — Ὁ Ἀντώνης θὰ ἔλθῃ σήμερα 'στὸν πύργο νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν κυρία...

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Πέ του νὰ σὲ πάρῃ μαζί του.

ΑΝΙΤΑ: — Δὲν τολμῶ.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Θέλεις νὰ παρακαλέσω τὴν κυρὰ Εὐφημία;

ΑΝΙΤΑ: — Ὄχι, Χρῆστο. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς βλέπουν πολὺ συχνὰ μαζί. Θὰ νομίσουν πῶς σᾶς λέω τὰ μυστικά τους.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Μὰ ἔχουν τόσω κακὰ μυστικά;

Πρὸς στιγμὴν ἡ Ἀνίτα ἐσκέφθη νὰ μαρτυρήσῃ εἰς τὸν Χρῆστον πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἀκούσῃ. Ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ἀκόμη τῶν ἀπειλῶν τοῦ Ἀντωνίου, ἀπεκρίθη μὲ κάποιαν ἀμηχανίαν:

ΑΝΙΤΑ: — Μαλώνουν καμμιὰ φορὰ καὶ βρίζονται ἄσχημα μεταξύ τους.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Δὲν τοὺς ἀφίνεις;

ΑΝΙΤΑ: — Μακάρι νὰ μακροῦσα... Μὰ ποιὸς γυρίζει νὰ κυτάξῃ μιὰ μικρὴ σαλτιμπάγκα;

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ἡ θεία Μαριάννα...

ΑΝΙΤΑ, *μὲ βαθὺν στεναγμόν*: — Θὰ ἦταν μεγάλη εὐτυχία γιὰ μένα...

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ὅταν θέλῃς, τῆς τὸ λέγω.

ΑΝΙΤΑ, *ζωηρῶς*: — Ὄχι τώρα, ἀργότερα.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Μ' ἂν φύγετε ἀπὸ τὸ Λενεβέν, δὲν θὰ σὲ ξαναϊδῶ, καὶ θὰ εἶνε πολὺ ἀργά.

ΑΝΙΤΑ: — Ἂν μοῦ συμβῇ κανένα κακό, θὰ ζητήσω τὸν κύριον Κερουέλ.

Ἐνθυμήθη τὴν ἀπειλὴν τοῦ Ἀντωνίου, ὅτι θὰ τὴν ἐπετοῦσεν εἰς τὸν δρόμον ὅταν θὰ ἔφευγαν ἀπὸ τὸ Λενεβέν...

Διατί λοιπὸν ἐπέμενε νὰ σιωπᾷ, ἐνῷ αὐτὸ προφανῶς τὴν ἐβασάνιζε;

Δὲν ἐσυλλογίζετο τόσον τὸ ξύλον ποῦ θὰ ἔτρωγε· ἀλλ' ὑπείκουσα εἰς αἴσθημα ἀπείρου λεπτότητος, ἐφοβεῖτο νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸν ἴδιον κίνδυνον, νὰ περιπλέξῃ εἰς μίαν δυςχερῆ ὑπόθεσιν, τὸν μόνον ἀληθινὸν φίλον ποῦ συνήντησε κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς θλιβερᾶς της ζωῆς...

Καὶ δὲν εἶπε τίποτε!

Εὐτυχέστερος σήμερον ὁ Χρῆστος, εὗρε τοὺς φίλους του νὰ τὸν περιμένουν εἰς τὸν κῆπον τοῦ πύργου. Μόλις τὸν εἶδαν, ἔτρεξαν καὶ τὸν ἐπῆραν, ὁ Φρειδερῖκος ἀπὸ τὸ ἕνα χέρι καὶ ἡ Καρλόττα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

— Ἡ θεία Γερτρούδη εἶνε καλλίτερα! ἀνήγγειλε σοβαρώτατα ἡ Καρλόττα· κοιμᾶται ὅμως καὶ ἡ μαμμὰ μᾶς ἐμήνυσε μὲ τὴν καμαριέρα νὰ παίξωμε 'στὸν κῆπο. Μὰ γιατί φαίνεσαι ἔτσι λυκημένος, Χρηστάκη; Μὴν εἶνε 'στὸ κρεββάτι καὶ ἡ κυρία Μαριάννα;

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ἀ, ὄχι!

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ: — Μὴν εἶσαι ἄρρωστος;

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ὄχι... Ἀλήθεια εἶμαι λυκημένος, μὰ κ' ἐγὼ δὲν ξέρω γιατί.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ: — Ἀπὸ τὴν ἀποφινὴ κακοκαιρία...

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ἴσως.

ΚΑΡΛΟΤΤΑ: — Ἄκουσες τὸν κεραυνό; Ἐγὼ φοβήθηκα πολὺ κ' ἐκουκουλώθηκα ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι. Καὶ τί βροντές, τί ἀστραπές...

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Καὶ ἀέρας πολὺ δυνατός· τὰ παραθυρόφυλλά μας ἐκτυποῦσαν 'στὸν τοῖχο... Κοιμήθηκα πολὺ ἄσχημα· ὅλο κακὰ ὄνειρα ἔβλεπα.

ΚΑΡΛΟΤΤΑ: — Ἐξ αἰτίας τοῦ κεραυνοῦ.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ὄχι... εἶχα πάει χθὲς τὸ βράδυ 'στὸ θέατρο μὲ τὸ θεῖο τὸ Θωμᾶ.

ΚΑΡΛΟΤΤΑ, *περιφρονητικῶς*: — Στὴ μικρὴ θεατρίνα, ποῦ λίγο ἔλειψε νὰ τὴν πλακώσουμε προχθὲς μὲ τ' ἁμάξι;

ΧΡΗΣΤΟΣ *μὲ λύπην*: — Εἶνε πολὺ δυςτυχής, δεσποινὶς Καρλόττα.

ΚΑΡΛΟΤΤΑ: — Δὲ βαριέσαι! μιὰ σαλτιμπαγκοπούλα!

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Τὶς περισσότερες φορὲς τρώει ψωμὶ ξερό... Τὰ μαγκόπαιδα τῆς ρίχνουν πέτρες καὶ κρύβεται γιὰ νὰ κλαίῃ... Καὶ ὅμως, δεσποινὶς Καρλόττα, ποτέ της δὲν ἔκαμε κακὸ σὲ κανένα.

ΚΑΡΛΟΤΤΑ: — Οἱ σαλτιμπάγκοι εἶνε κακοὶ ἄνθρωποι. Κλέβουν τὰ μικρὰ παιδιά.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ: — Τί εἶδες 'στὸ θέατρο;

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Τὴν «Ὀρφανὴν τῆς Γεφύρας τῆς Παναγίας».

ΚΑΡΛΟΤΤΑ: — Ἦταν εὔμορφο;

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ὅλοι ἐσκούπιζαν τὰ μάτια τους μὲ τὸ μαντῆλι.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ: — Ἐμένα μ' ἀρέσει καλλίτερα νὰ βλέπω γυμνασμένους σκύλους καὶ ἄλογα ποῦ χορεύουν μὲ τὴ μουσική. Εἶνε πιὸ διασκεδαστικό. Ἀλήθεια, Καρλόττα;

ΚΑΡΛΟΤΤΑ: — Ἡ μαμμὰ μὲ πηγαίνει στὰ Ἀνδρείκελλα τῶν Ἠλυσίων. Εἶνε μιὰ κούκλα ποῦ γελᾷ καὶ κρατεῖ ἕνα ξύλο 'στὸ χέρι, ἔτσι, κάτω ἀπ' τὴ μασχάλη· καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ξύλο κτυπᾷ μιὰν ἄλλη κούκλα ποῦ ξεφωνίζει.

Ἡ ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ συνομιλία διεκόπη ὑπὸ τῆς κυρίας Λεντούκ, ἡ ὁποία πλησιάσασα τὸν ὅμιλον, ἠρώτησε μὲ μειδίαμα:

— Τί ὡραῖα πράγματα λέτε, παιδιά μου;

ΚΑΡΛΟΤΤΑ: — Νά, ὁ Χρῆστος μᾶς λέει γιὰ τὸ θέατρο· τὸν πῆγε χθὲς τὸ βράδυ ὁ θεῖός του.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ: — Θὰ πᾶμε καὶ μεῖς, μαμμά; Εἶνε πολὺ ὡραῖα. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κλαῖνε.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΝΤΟΥΚ: — Δὲν θὰ ἔλεγα ὄχι, ἂν ἔδιναν ἀπογευματινὲς ὅπως 'στὸ Παρίσι. Τὸ βράδυ τὸ θέατρο τελειόνει ἀργὰ καὶ τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ κοιμοῦνται νωρίς.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Μπορεῖτε νὰ τὸ πῆτε τοῦ κυρίου Ἀντωνίου νὰ κάμῃ καὶ ἀπογευματινές.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΝΤΟΥΚ: — Ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ κύριος Ἀντώνιος;

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου. Θὰ ἔλθῃ σήμερα νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ γιὰ τὸ εἰκοσάφραγκο.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΝΤΟΥΚ: — Ἡ εὐγνωμοσύνη σπανίως ἀπαντᾶται εἰς τέτοιου εἴδους ἀνθρώπους. Τὸν ἐκτιμῶ πολὺ γι' αὐτό...

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ: — Αὐτὸς ὁ κύριος θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ μᾶς κάμῃ καμμιὰ παράστασι 'στὸν κῆπο.

ΚΑΡΛΟΤΤΑ: — Τοῦ γράφουμε νὰ φέρῃ μαζί του καὶ τὴ μικρὴ θεατρίνα; Θὰ τῆς δώσω δικά μου φορέματα, γιατί τὰ δικά της εἶνε τρύπια καὶ γιατί εἶνε πολὺ δυστυχισμένη.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΝΤΟΥΚ, *ἀσπαζομένη τὴν Καρλότταν*: — Μπράβο, παιδί μου, ἔχεις καλὴ καρδιά.

ΚΑΡΛΟΤΤΑ: — Γιὰ νὰ εὐχαριστήσω τὸ Χρῆστο, μαμμά, γιατί προτήτερα μ' ἐμελαγχόλησε πολὺ ποῦ μιλοῦσε γιὰ τὴ μικρὴ θεατρίνα.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ: — Μαμμά, ὁ κύριος Ἀντώνιος μπορεῖ νὰ μᾶς διασκεδάσῃ καὶ μὲ τὸ Μπιριμπῆ σὰν κ' ἐκεῖνο τὸν ἀστεῖο 'στὸ ἱπποδρόμιο, ποῦ ἐκαβαλλίκευε ἕνα γάϊδαρο ἀνάποδα· θυμᾶστε;

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΚΟΡΔΕΛΛΑ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

(Τέλος· ἴδε σελ. 358)

Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν τῆς γιαγιᾶς, ἡ μικρὰ Λιλίκα ἐκατσούφιασε καὶ ἀποκρίθηκε:

— Μὴν τὰ ρωτᾶτε, γιαγιακοῦλα!

— Τί; ἡ ὡραία κορδέλλα πέταξε ὥς τὰ σύννεφα, ὥς τὰ μεσοούρανα, καὶ τὴν ἔχασες;

—Ὄχι, ἀπεναντίας. Μιὰ στιγμὴ κατέβηκε πολὺ χαμηλὰ καὶ κατώρθωσα, τέλος πάντων, νὰ τὴν πιάσω. Ἀλλὰ τὴν ἔπαθα χιώτικη. Φανταστῆτε, γιαγιά!... Ἡ ὡραία μου κορδέλλα ἦταν ἁπλούστατα χάρτινη, καὶ μόλις τὴν ἔπιασα, ἐσχίσθηκε.

— Μπᾶ! ἔκαμεν ἡ γιαγιά. Φαίνεται πῶς θὰ ἦταν ἡ οὐρὰ κανενὸς ἀετοῦ.

— Τὸ βρήκατε, γιαγιάκα! ἐφώναξεν ἡ Λιλίκα. Ἦταν, ἀλήθεια, οὐρὰ ἀετοῦ. Καὶ ὅταν σήκωσα πάλι τὰ μάτια μου καὶ κύτταξα τὸν οὐρανὸ καλλίτερα, τὸν εἶδα τὸ χάρτινο ἀετὸ ἐκεῖ πάνω, ψηλὰ-ψηλά, μέσα σὲ μιὰν ἀκτῖνα τοῦ ἥλιου, μικρούτσικο καὶ ὁλόχρυσο... Στὴν ἀρχὴ δὲν ἐκατάλαβα πῶς εἶνε ἀετός. Ἔπειτα ὅμως, σὰν κατέβηκε λιγάκι, τὸν ἐγνώρισα.

— Ἄδικα λοιπὸν ἔκαμες τόσα τρεχάματα! εἶπεν ἡ γιαγιά.

—Ναί, γιὰ μιὰ χάρτινη κορδέλλα!.. Δὲν ἀξίζε τὸν κόπο. Ἀλήθεια;..

Ἡ καλὴ γιαγιὰ ἐγέλασε μὲ τὴν περιπέτειαν τῆς ἐγγονῆς της. Ἔπειτα σιγὰ-σιγὰ ἐσοβαρεύθηκε, καὶ μὲ γλυκειὰ φωνὴ τῆς εἶπε:

— Βλέπεις, Λιλίκα μου; Πρέπει καμμιὰ φορὰ νὰ διατηροῦμε καὶ τὴν ἀπάτη μας, ὅταν εἶνε ὡραία. Σὺ εἶχες, γιὰ τὰ μαλλιά σου, τὴν ὡραία κορδέλλα ποῦ σοῦ ἐχάρισα σήμερα τὸ πρωί. Ἔπρεπε νὰ εὐχαριστηθῇς μὲ αὐτὴ καὶ νὰ μὴ γυρέψῃς παραπάνω. Ἂν ἐθαύμαζες ἁπλῶς τὸ τρελλὸ πέταγμα τῆς χάρτινης κορδέλλας, θὰ ἔμενες μὲ αὐτὴ τὴν ὡραίαν ἐντύπωσι. Πολλὲς φορὲς ἕνα πρᾶγμα δὲν εἶνε ὅπως τὸ βλέπουμε, ὅπως μᾶς φαίνεται ἀπὸ μακρυά. Καὶ ὅταν θελήσωμε νὰ τὸ πιάσωμε, νὰ τὸ ἰδοῦμε ἀπὸ κοντά, μᾶς πιάνει ἕνα δυσάρεστον αἴσθημα— καὶ κάποτε πολὺ πικρό,—ποῦ ὀνομάζεται ἀπογοήτευσις.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Διὰ τὸν δυστυχῆ, καὶ ἡ μικροτέρα χαρὰ εἶνε μεγάλη εὐτυχία.

[Ἀπὸ τὰς Σημειώσεις τοῦ Γκύη.]

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἀγαπητοί μου,

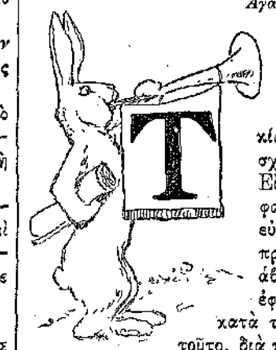

Ὁ Σύνταγμα ἀνεκηρύχθη εἰς τὴν Τουρκίαν πρὸ τριῶν σχεδὸν μηνῶν. Εἰμπορεῖτε νὰ φανταστῆτε εὐκόλως πόσα πράγματα διάβασα εἰς τὰς ἐφημερίδας, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, διὰ τὸ μέγα καὶ σπουδαῖον γεγονός: Σοβαρὰ ἄρθρα, ἐνθουσιώδεις περιγραφὰς ἑορτῶν, ποιήματα, λόγους, ὕμνους πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν, ὅ,τι θέλετε. Ἔ, λοιπόν! τίποτε δὲν μὲ συνεκίνησε περισσότερον, τίποτε δὲν μοῦ παρέστησε ζωηρότερα καὶ ἀκριβέστερα τὴν εὐτυχῆ μεταβολὴν τοῦ καθεστῶτος, τίποτε δὲν μ' ἔκαμε νὰ ἐννοήσω καλλίτερα τὴν σημασίαν της διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, ὅσον μία ἐπιστολὴ συνδρομητρίας μας, ἀπὸ κάποιαν πόλιν τῆς Τουρκίας, τὴν ὁποίαν μοῦ ἀνεκοίνωσε προχθὲς ἡ Διάπλασις.

Ἡ φίλη μας αὐτὴ ἔγραφε: «Ἄρχισαν τὰ μαθήματα. Δὲν φαντάζεσαι, ἀγαπητή μου Διάπλασις, *μὲ τί χαρὰν πηγαίνω φέτος εἰς τὸ Σχολεῖον*. Διότι τώρα ποῦ ἔχομεν Σύνταγμα καὶ Ἐλευθερίαν, ἡ λογοκρισία κατηργήθη, καὶ διδασκόμεθα, ἐδῶ εἰς τὴν Τουρκίαν, μὲ τὰ ἴδια βιβλία, τὰ ὁποῖα ἔχετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος. Μανθάνομεν ἀκόμη καὶ Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, μάθημα ποῦ ἕως τώρα μᾶς ἦτο ἀπηγορευμένον. Κρυφά, μὲ φόβον καὶ μὲ κίνδυνον, ἐπρομηθευόμεθα πρίν κανένα βιβλίον, διηγούμενον τὰ κατορθώματα τῶν προγόνων μας. Τώρα εἰμποροῦμεν, καὶ εἰς τὸ σπίτι καὶ εἰς τὸ Σχολεῖον, νὰ διαβάζωμεν ὅ,τι θέλομεν. Ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, ἐγὼ δὲν ἤξευρα παρὰ κάτι ἄκρες-μέσες, μερικὰ ὀνόματα ἡρώων καὶ μαχῶν... Τώρα τὰ μανθάνω ὅλα. Δι' αὐτὸ πηγαίνω φέτος μὲ τόσην χαρὰν εἰς τὸ Σχολεῖον. Αἰσθάνομαι ὅτι εἶμαι πλέον μαθήτρια Ἑλληνίς, ὅτι ἐκπαιδεύομαι ἐλληνοπρεπῶς. Φαντάσου, ἀγαπητή μου! ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Καλλιγραφίαν, μᾶς δίδουν νὰ γράφωμεν στίχους ἀπὸ τὸν Ὕμνον εἰς τὴν Ἐλευθερίαν τοῦ Σολωμοῦ: *Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη — τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά, — καὶ σὰν πρῶτ' ἀντρειωμένη, — χαῖρε, ὦ, χαῖρε Ἐλευτεριά!*»

Τὰ καϊμένα τὰ Ἑλληνόπουλα! Πῶς ἐζοῦσαν ὡς τώρα εἰς ὅλην τὴν Τουρ-

κίαν, εἰς τὰς ἠπείρους καὶ εἰς τὰς νήσους, ὑπὸ τὸ κράτος μιᾶς αὐστηρᾶς λογοκρισίας, ἡ ὁποία εἶνε ἡ χειροτέρα δουλεία! Νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ ἐθνικὸν σχολεῖον, καὶ τίποτε ἐθνικὸν νὰ μὴν εἰμποροῦν νὰ μάθουν, παρὰ «κρυφά, μὲ φόβον καὶ μὲ κίνδυνον»! Τίποτε νὰ μὴν ἠξεύρουν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, ἀπὸ τὴν δόξαν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ, ἀπὸ τὰ φάντασμα μαρτύρια τοῦ Ἑλληνικοῦ μεσαίωνος, ἀπὸ τὴν αἰγλήσσαν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, τίποτε, παρὰ μόνον ὅ,τι κατώρθωναν νὰ πάξουν, νὰ κλέψουν, ἀπὸ τὴν προφορικὴν παράδοσιν, τὴν ἀτελῆ, ἢ ἀπὸ κανὲν βιβλίον εἰσαγόμενον λαθραίως!..

Σεῖς οἱ ἐλεύθεροι, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθητε καὶ ἀνετράφητε ἐδῶ μὲ τὴν ἐλευθερίαν, ἐφαντάσθητε ποτὲ τὴν ἀφάνταστον αὐτὴν δουλείαν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἀδελφῶν σας; Ἐφαντάσθητε ποτὲ τὸ σκότος, εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς ἐκρατοῦσεν ἡ ἀπαισία λογοκρισία; Κ' ἐσυλλογίσθητε τὴν μαύρην δυστυχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο βυθισμένον τὸ ἥμισυ σχεδὸν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ;...

Τώρα, μὲ τὸ Σύνταγμα, ἡ λογοκρισία κατηργήθη. Τὰ βιβλία εἶνε ἐλεύθερα, τὰ Σχολεῖα ἐλεύθερα, τὰ μαθήματα ἐλεύθερα. Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐλεύθεροι. Διότι ἔχουν πλέον τὴν μεγαλειτέραν ἐλευθερίαν, ἡ ὁποία εἶνε ἡ *πνευματική*. Μανθάνουν ὅ,τι πρέπει νὰ μάθουν διὰ νὰ εἶνε Ἕλληνες, ἢ μᾶλλον ἐπειδὴ εἶνε Ἕλληνες. Ἐντρυφοῦν εἰς τὰς σελίδας τῆς ἐθνικῆς των ἱστορίας. Ἐνδιατρίβουν εἰς τὰ κατορθώματα τῶν προγόνων των. Μανθάνουν τὰ πάντα λεπτομερῶς. Ἐνθουσιάζονται, δακρύζουν, παραδειγματίζονται. Καὶ ὁ ἐθνισμός, ἡ φιλοπατρία των, ἡ λιμοκτονοῦσα πρίν, εὑρίσκει τώρα εἰς τὸ Σχολεῖον τροφήν...

Ποία ἀνακούφισις! ποία ἱκανοποίησις! ποία χαρά! Καὶ πόσον ὡραῖα τὴν ἐκφράζει ἡ ἀφελὴς ἐπιστολὴ τῆς φίλης μας! Ναί, εἶνε ὅ,τι συγκινητικώτερον ἀνέγνωσα ὥς τώρα διὰ τὸ γεγονός, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ συγκινητικόν, τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ τουρκικοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἀπέδωσεν ἔξαφνα τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἐθνικὴν ψυχήν, τὴν πατρίδα, εἰς τόσα ἑκατομμύρια Ἑλλήνων!

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ πτωχεία εἶνε πολλάκις ἀνοικτοχέρα· καὶ τοῦτο διὰ νὰ κρύπταται.

[Ἀπὸ τὰς Σημειώσεις τοῦ Γοῦζη]

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ J. CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις'. (Συνέχεια)

Ὁ Λούλλης, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Δεσποινίδος, εὑρέθη εἰς ἄκραν ἀμηχανίαν.

Τίποτε δὲν ἐννοοῦσεν ἀπὸ αὐτὰ ὅλα εἰμὴ ὅτι δὲν εἶχε πλέον οὔτε κύριον, οὔτε στέγην. Ἡ προστάτρια του τὸν ἄφινεν εἰς τὸν δρόμον, ὅπως τὰ βαρέλια τοῦ ὄξους καὶ τὰ κιβώτια τῆς σοκολάτας.

Καὶ πάλιν αὐτά,—ἐσυλλογίζετο βλέπων τοὺς γείτονας παντοπώλας ἀπάγοντας τὰ λείψανα τοῦ φορτίου, — τὸ ὄξος καὶ ἡ σοκολάτα, εὑρίσκουν γρήγορα ἀνθρώπους ποῦ τὰ θέλουν. Ἐμένα ὅμως ποῖος θὰ μὲ θελήσῃ τώρα;

Περίλυπος, ὁ μικρὸς μουσικὸς ἔφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ, διέσχισε μερικοὺς ἄλλους δρόμους ἀναστατωμένους ἀκόμη ἀπὸ τὴν μάχην, καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Μαρτρουᾶ ἔφθασεν εἰς τὴν Πλατεῖαν τῆς Γρέβης.

«Ἱππεῖς πληγωμένοι ἐπερνοῦσαν...» (Σελ. 354, στ. α'.)

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ χαρὰ τῷ ἐπανήρχετο. Εἰς τοῦτο συνέτεινεν ἡ εὐχαρίστησις τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο περιπατῶν, κινούμενος καὶ ἀναπνέων καθαρὸν ἀέρα, μετὰ τὴν πολύωρον ἀκινησίαν, τὸ κλείσιμον καὶ τὴν λιποθυμίαν.

Ἐκεῖθεν ἔφθασεν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Σηκουάνα καὶ στηριχθεὶς εἰς τὸ κιγκλίδωμα, διεσκέδασε πολλὴν ὥραν παρακολουθῶν, ὡς ἄλλοτε, τὴν κίνησιν τοῦ ποταμοῦ, ἀκόμη ζωηροτέραν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Λέμβοι πλήρεις στρατιωτῶν διέσχιζον τὸν ποταμόν, τὸν ὁποῖον ὁ δύων ἥλιος ἐχρύσονε θαυμασίως. Ἀπὸ τὰς λέμβους αὐτὰς ἔφθαναν ᾄσματα καὶ γέλια· μία γαλέρα περίχρυσος ἔπλεε γοργά, κινουμένη ἀπὸ δώδεκα ζεύγη κωπῶν. Μακρὰν ἐφαίνετο ὡραιοτάτη πρασινάδα.

Τὸ θέαμα τοῦτο, ἤρεμον καὶ εἰρηνικόν, μετὰ τοὺς τρόμους καὶ τοὺς κόπους τῆς ἡμέρας, ἐπανέφερε τὴν γαλήνην καὶ τὴν φαιδρότητα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μικροῦ μουσικοῦ. Τὸ μέλλον του τὸ ἔβλεπε τώρα διὰ μέσου τοῦ διπλοῦ πρίσματος τοῦ ὡραίου ἡλίου καὶ τῆς νεότητός του· καὶ τὸ ἔβλεπε πλέον ἢ ρόδινον...

Μία ἰδέα τῷ ἐγεννήθη ἔξαφνα, μία ἐμπνευσις τῷ ἦλθεν.

— Ὁ καραγκιόζης! ἀνέκραξεν. Ὁ καραγκιόζης τοῦ μικροῦ βασιλέως!

Καὶ ἤσυχος, σταθερός, γνωρίζων πλέον πρὸς ποῖον μέρος ἔπρεπε νὰ διευθύνῃ τὰ βήματά του, ὁ Λούλλης ἤρχισε νὰ βαδίζῃ ἢ μᾶλλον νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ Κεραμεικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ἀπόδοσις τοῦ Καραγκιόζη.

Χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, ὁ μικρὸς μουσικὸς ἐλάμβανεν ἀπόφασιν τῳόντι σοφωτάτην. Δὲν ἔκαμνεν ἄλλως τε παρὰ ὅ,τι καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ μεγιστᾶνες, ὅλοι οἱ αὐλικοί, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὰ συμβάντα τῆς 2 Ἰουλίου, ποῦ ἐσημείωσαν τὴν νίκην τοῦ βασιλικοῦ κόμματος καὶ τὴν λῆξιν τῆς Σφενδόνης, ἔσπευσαν νὰ δώσουν ὅρκον πίστεως πρὸς τὸν Λουδοβίκον ΙΔ', τοῦ ὁποίου τώρα ἄρχιζεν ἡ πραγματικὴ βασιλεία.

Ὁ Λούλλης, εἰς τὴν ἀμηχανίαν του καὶ εἰς τὴν ἀπομόνωσίν του, ἐνεθυμήθη ἔξαφνα τὸν Καραγκιόζη ποῦ τοῦ εἶχε προσφέρει ὁ μικρὸς βασιλεύς, εἰς τὸν Ἅγιον Γερμανόν, τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ μικρὸς μουσικὸς τῷ εἶχε προμηθεύσει διὰ τοῦ στρατηγήματός του μίαν κλίνην. Καὶ χωρὶς ἄσυλλον τώρα, χωρὶς προστάτην, ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ ζητήσῃ συνδρομὴν καὶ προστασίαν ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τῷ εἶχε κάμῃ τὸ παράδοξον αὐτὸ δῶρον, δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης του.

Πολὺ καλὰ τὸ ἐσυλλογίσθη.

Ἔφθασε λοιπὸν ὁ Λούλλης εἰς τὸ Κεραμεικόν, τὸ ὁποῖον εὗρεν ἄνω-κάτω. Αἱ θύραι τοῦ ἀνακτόρου ἦσαν ὀρθάνοικτοι, αἱ κλίμακες γεμάται κόσμον. Ὑπηρέται ἔπαιρναν τὰ ἰδιαίτερα ἐπίπλα τῆς Μεγάλης Δεσποινίδος καὶ ἔφερναν τὰ ἔπιπλα τοῦ *Δεσπότου*, ὡς ἐτιτλοφορεῖτο τότε ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου ΙΔ'.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ἀταξίας τὸ παιδίον ἠμπόρεσε νὰναβῇ εἰς τὸ δωμάτιόν του, χωρὶς νὰ τὸ προσέξῃ κανείς.

Εἰς τὸ μικρὸν ἐκεῖνο δωμάτιον τοῦ ὑπερῴου, εὗρεν ὅλα του τὰ πράγματα ὅπως τὰ εἶχεν ἀφίσῃ ἀναχωρῶν.

Ὁ Λούλλης ἔτρεξεν εἰς μικρὸν ἐρμάριον τοποθετημένον ἄνωθεν τῆς κλίνης του, τὸ ἄνοιξε καὶ εὗρε μέσα τὸν Καραγκιόζην τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' μὲ τὸ ἐρυθρὸν ἔνδυμα τοῦ Συμβούλου. Τὸ παιδίον ἥρπασε τὸ παιγνίδιον, τῷ ἐφάνη δὲ ὅτι ὁ Καραγκιόζης, καθὼς τὸν ἐκύτταζε μὲ τὰ ἀκίνητα μάτια του, τῷ ἔλεγε:

— Ναί, ἐγὼ εἶμαι!... Εἶμαι τὸ τελευταῖόν σου καταφύγιον!... Ἐγὼ θὰ σὲ κάμω πάλιν εὐτυχῆ!...

Ἐνθαρρυνθεὶς καὶ ἐλπίσας, ὁ Λούλλης ἤλλαξεν ἐνδυμασίαν,—πρᾶγμα ἀναγκαῖον μετὰ τὰς περιπετείας τοῦ ταξειδίου του καὶ προπάντων τῆς ἀφίξεώς του,—ἐκαλλωπίσθη ἐξαιρετικῶς, ἔκρυψε τὸν *Μπρουσὲλ* ὑπὸ τὰς πτυχὰς τοῦ μανδύου του, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ Κεραμεικὸν καὶ διηυθύνθη πρὸς τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα.

***

Εἶχε βραδυάσῃ πλέον, ὅταν τὸ παιδίον εἰσῆλθε μὲ θάρρος εἰς τὸ φυλακεῖον τῶν ἀνακτόρων.

Οἱ φρουροὶ συνωμίλουν ζωηρῶς περὶ τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας, καὶ ἔπινον εὐθύμως πρὸς τιμὴν τῆς βασιλικῆς νίκης, ἡ ὁποία ἐτερμάτιζε μίαν μακροχρόνιον καὶ ἀνωφελῆ δι' ὅλους ἐπανάστασιν.

Ὁ Λούλλης ἐπλησίασε τὸν ὅμιλον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν βασιλέα ἢ τὴν ἀντιβασίλισσαν.

Οἱ στρατιῶται ἤρχισαν νὰ γελοῦν.

— Καλὲ τί μᾶς λές! εἶπεν εἷς ἐξ αὐτῶν· νομίζεις ὅτι μπαίνει κανεὶς στοῦ βασιλῆ, ἔτσι ὅπως μπαίνει 'στὸ μῦλο;

Ἕνας ἄλλος ἐπροχώρησεν ἀπειλητικῶς καὶ ἐφώναξε:

— Μᾶς κάνεις τὴ χάρι νὰ μᾶς ἀδειάσῃς τὴ γωνιά; Ἀπόψε δὲν ἔχουμε καιρὸ νὰ διασκεδάσουμε μὲ παληόπαιδα σὰν καὶ σένα.

Χωρὶς νὰ ταραχθῇ ποσῶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὑποδοχήν, ὁ Λούλλης ἔβγαλεν ἀπὸ τὸν μανδύαν του τὸν Καραγκιόζην, καὶ τείνων αὐτὸν πρὸς τὸν ἔκπληκτον ἀξιωματικὸν τῆς φρουρᾶς, ἐπέμεινε:

— Σᾶς παρακαλῶ, κύριε ἀξιωματικέ, νὰ στείλετε αὐτὸ τὸ παιγνίδι πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα καὶ νὰ τοῦ πῆτε ὅτι τὸ παιδὶ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ εἶνε κάτω.

Γενικὸς γέλως ὑπεδέχθη τὸ λογίδριον καὶ τὸν κοκκινοφόρον Καραγκιόζην.

Ὁ ἀξιωματικός, νομίσας ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τρελλόν, ἠτοιμάσθη νὰ τὸν ἁρπάξῃ ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ νὰ τὸν πετάξῃ ἔξω, ὅταν ἕνας στρατιώτης ἐσηκώθη ἔξαφνα καὶ εἶπε:

— Σταθῆτε! ἀναγνωρίζω αὐτὸ τὸ παιγνίδι· εἶνε ὁ *Μπρουσὲλ*· θυμοῦμαι ὅταν ἤμουν φρουρὸς εἰς τοὺς ἀντιθαλάμους, ὅτι εἶδα τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα νὰ παίζῃ μαζί του, πρὸ ὀλίγων μηνῶν.

— Μ' ἀφοῦ σᾶς λέγω ὅτι ὁ Βασιλεὺς μὲ διέταξεν εἰς τὸν Ἅγιον Γερμανὸν νὰ τοῦ φέρω σήμερα τὸν Καραγκιόζην του! ἐβεβαίωσεν ὁ Λούλλης.

Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς ταύτης, οἱ φρουροὶ συνδιεσκέφθησαν ἐπ' ὀλίγον· τέλος, εἷς ἐξ αὐτῶν, λαβὼν τὸν Καραγκιόζην, ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ τὸν δώσῃ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀπάντησις ἄργησε νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ Λούλλης ἤρχισε νὰ χάνῃ καὶ τὴν τελευταίαν του ἐλπίδα, ὅταν ὁ ἀξιωματικὸς παρουσιάσθη μὲ τὴν διαταγὴν νὰ ὁδηγήσῃ ἀμέσως τὸν κομιστὴν τοῦ Καραγκιόζη πλησίον τοῦ Βασιλέως.

Διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', ὁ Λούλλης διέσχισεν, ἀκολουθῶν τὸν ὁδηγόν του, ὁλόκληρον τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ ἀνακτόρου, τὴν οἰκοδομηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ριτελιέ, μὲ τὴν λαμπρὰν της στοάν, πλουσίως ζωγραφισμένην καὶ στολισμένην μ' ἀγάλματα.

Εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα δὲν ἠναγκάσθη νὰναμείνῃ πολύ, διότι μία ὑπασπίστρια τῆς Ἄννης τῆς Αὐστριακῆς ἦλθε νὰ τὸν παραλάβῃ, καὶ τὸν εἰσήγαγεν ἀμέσως εἰς μεγάλην αἴθουσαν ὅπου εὑρίσκετο ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Ἀντιβασιλίσσης.

Μόλις εἰσῆλθεν ὁ Λούλλης, εἶδε τὸν Καραγκιόζην, τὸν ὁποῖον εἶχαν ἀφίσῃ ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι καὶ τὸν ὁποῖον ὁ νεαρὸς μονάρχης ἐκύτταζε περιλύπως, ὡς νὰ ἐνεθυμεῖτο τὰς περιπετείας τῆς οἰκτρᾶς του ἐκείνης νυκτερινῆς φυγῆς...

«Ἡ προστάτρια του τὸν ἄφινεν εἰς τὸν δρόμον.» (Σ. 368, στ. β'.)

Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' ἦτο τώρα δεκατεσσάρων ἐτῶν καὶ εἶχεν ἀφίσῃ ὁλωσδιόλου τὸ ἔμφοβον ἐκεῖνο ὕφος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν τὸν εἶχεν ἰδῇ ὁ μικρὸς μουσικός. Εἶχε τώρα ἕνα ἀέρα μεγαλεῖου θαυμαστόν. Ὑπὸ τὸ παιδίον, ἐφαίνετο ὁ Βασιλεύς.

Μόλις εἶδε τὸν Λούλλην, ὁ ὁποῖος ἵστατο δειλὸς καὶ ἀκίνητος εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου, ἐπροχώρησεν ἕνα βῆμα καὶ μὲ γλυκεῖαν φωνὴν ἠρώτησε:

— Τί θέλετε, κύριε; Ὁ Καραγκιόζης αὐτὸς μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἄλλοτε μᾶς ὑκηρετήσατε μὲ πίστιν καὶ μ' εὐφυΐαν· εἴμεθα διὰ τοῦτο πρόθυμοι νὰ σᾶς ἀνταμείψωμεν.

Ἡ Ἀντιβασίλισσα, χωρὶς νὰ λέγῃ τίποτε, ἐμειδία εὐμενῶς βλέπουσα τὸν Λούλλην, καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ τὸν ἐνεθάρρυνε νὰ ὁμιλήσῃ.

Ὁ μικρὸς μουσικὸς τὸ ἀπεφάσισε. Διηγήθη τὰς φοβερὰς περιπετείας τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐξηγήσας πῶς εὑρέθη ἔξαφνα μόνος, χωρὶς ἄσυλον, χωρὶς προστασίαν, ἀφοῦ ὁ δοὺξ Γκίζης τὸν ἐκῆρεν ἀπὸ τὴν πατρίδα του διὰ νὰ τὸν σπουδάσῃ καὶ τὸν ἐγκατέλειψεν ἔπειτα εἰς τὸ ἔλεος τῆς Μεγάλης Δεσποινίδος.

Ὁ Βασιλεὺς συνωφρυώθη.

— Ἤσθε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς τῆς τρελλῆς; ἠρώτησε· καὶ τί ἐκάμνατε λοιπὸν εἰς τῆς ἐξαδέλφης μου;

— Ἤμουν μουσικός, Μεγαλειότατε!

— Καὶ τί ὄργανον ἐπαίζατε;

— Ἀπ' ὅλα.

Ἡ Ἄννα ἡ Αὐστριακὴ ἐμειδίασε.

— Βλέπω ὅτι εἴσθε σπάνιον παιδί, εἶπε, καὶ ἂν ὁ Βασιλεὺς συγκατατίθεται, εἰμποροῦμεν νὰ σᾶς κατατάξωμεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μας ὀρχήστραν.

— Πολὺ εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη ὁ Βασιλεύς· διότι ἐπιθυμῶ νὰ προσκολλήσω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔδωσα ἄλλοτε τὸν Καραγκιόζην μου, διὰ νὰ τῷ ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου.

(Ἕπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΜΙΑ ΠΗΓΗ

Διψασμένος ὁ διαβάτης
Τὴν κρυμμένη τὴν πηγὴ
Δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἰδῇ.
Μὰ τὰ κρύσταλλα νερά της
Παραπέρα θὰ ταὕρῃ
Ποταμάκι, νὰ χαρῇ.

Ἔτσ' εἶν' ἔτσι ἐκεῖνος, ὅπου
Μὲ καρδούλα εὐγενικὴ
Μυστικὰ ὅλο προσπαθεῖ
Καὶ ἑτοιμάζει κάθε ἀνθρώπου
Κάτι, ποῦ τὸν ὠφελεῖ
Στὴν ἀνάγκη τὴν πολλή.

Μὰ ὁ διαβάτης καθὼς πίνει
Τὸ τρεχούμενο νερό,
Τὴν πηγὴ εὐλογεῖ, θαρρῶ·
Ποιὸς δὲν εὐλογεῖ καὶ ἐκείνη
Τὴν καρδούλα τὴν κρυφή,
Σὰ μαννούλα κι' ἀδελφή ;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 111ος

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1909

1.—**Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον δικαιοῦνται νὰ λάβουν μέρος δωρεὰν** μὲν ὅλοι *ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1908* **ἐπὶ πληρωμῇ** δὲ *λεπτῶν δέκα*—εἰς γραμματόσημον,—οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ ἢ συνδρομήτριαι.

2.—Ἕκαστος τῶν διαγωνιζομένων ὀφείλει νὰ στείλῃ ἀπὸ μίαν συλλογὴν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, *πρωτοτύπων, ἰδικῶν του, ἀδημοσιεύτων*, αἱ ὁποῖαι δὲν πρέπει νὰ εἶνε οὔτε ὀλιγώτεραι τῶν **10**, *οὔτε περισσότεραι τῶν* **15**.

3.—Κάτωθεν τῆς τελευταίας Πνευματικῆς Ἀσκήσεως, μετὰ τὴν λέξιν *Τέλος*, ὁ διαγωνιζόμενος ὀφείλει νὰ γράφῃ τὴν ἑξῆς «Διαβεβαίωσιν», καὶ νὰ ὑπογράφῃ αὐτὴν μὲ τὸ *ἀληθές του ὄνομα :*

«Ἐπὶ λόγῳ τιμῆς διαβεβαιῶ τὴν Διάπλα-
» σιν, ὅτι ὅλας τὰς ἀνωτέρω Πνευματικὰς
» Ἀσκήσεις συνέθεσα μόνος μου, οὐδεμίαν
» δ' ἐξ αὐτῶν ἀντέγραψα ἀλλαχόθεν ἐκ χει-
» ρογράφου ἢ ἐξ ἐντύπου, οὔτε ἤκουσα (ἐκτὸς
» τῶν Δημωδῶν καὶ ἀρχαίων Αἰνιγμάτων),
» λεγομένην παρ' ἄλλου ».

4.—Ὅταν ἡ Διάπλασις σχηματίσῃ βάσιμον ὑπόνοιαν ὅτι μία συλλογή, (καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἀποστολεὺς αὐτῆς βεβαιόνῃ ἐπὶ λόγῳ τιμῆς τὸ ἐναντίον), εἶνε *ἀντίγραφον* ξένης ἐργασίας, ἀνεκδότου, εἴτε ὑπεξαιρεθείσης, εἴτε ἑκουσίως παραχωρηθείσης, δικαιοῦται νὰ τὴν ἀποκλείσῃ ἐκ τοῦ Διαγωνισμοῦ καί, ἂν θέλῃ, νἀναφέρῃ εἰς τ' Ἀποτελέσματα τὰ ὀνόματα τῶν διὰ τοιοῦτον λόγον ἀποκλεισθέντων.

5.—Ἐφ' ὅσον θὰ δημοσιεύωνται —ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1908—αἱ ἐγκεκριμέναι Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, δικαιοῦται καὶ παρακαλεῖται μάλιστα ἕκαστος συνδρομητὴς νὰ καταγγέλλῃ ὅσας ἐξ αὐτῶν ἤθελε τυχὸν ἀνακαλύψῃ ὡς προερχομένας ἐξ ἀντιγραφῆς δημοσιευμένων. Ἡ καταγγελία πρέπει νὰ εἶνε ὡρισμένη καὶ ἀποδειγμένη, νὰ σημειοῦται δηλαδὴ ὁ τίτλος τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἐξ οὗ ἡ ἀντιγραφή, τὸ ἔτος, ὁ τόμος, ἡ σελὶς καὶ ὁ ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον εἶχε δημοσιευθῇ ἡ καταγγελλομένη Ἄσκησις. Παραδείγματος χάριν «Καταγγέλλω τὴν
» ἐν τῇ *Διαπλάσει* ἐ. ἔ. δημοσιευθεῖσαν Πνευ-
» ματικὴν Ἄσκησιν ὑπ' ἀριθ. 255 τοῦ δεῖνα,
» ὡς ἀντιγραμμένην ἐκ τῆς *Διαπλάσεως*,
» ἔτος 1890 τόμος 18, σελὶς 32, Ἄσκησις
» 17. (Ὑπογραφή)». Ἑκάστη καταγγελία πρέπει νὰ εἶνε γραμμένη εἰς χωριστὸν τεμάχιον χάρτου.—Αἱ καταγγελίαι, ἐξελεγχόμεναι καὶ ἀποδεικνυόμεναι ἀληθεῖς, θὰ ἐγγράφωνται εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, καὶ κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν Βραβείων τοῦ Διαγωνισμοῦ, ὄχι μόνον δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει αἱ κλοπιμαῖαι Ἀσκήσεις ἑκάστης συλλογῆς, *ἀλλὰ καὶ θἀφαιρῆται ἴσος ἀριθμὸς ἐκ τῶν μὴ καταγγελθεισῶν*.

6.—Ἡ συλλογὴ πρέπει νὰ εἶνε ὅσῳ τὸ δυνατὸν πλήρης· νὰ περιέχῃ δηλαδὴ μίαν ἢ δύο Ἀσκήσεις ἐξ ἑκάστου εἴδους καὶ καθ' ἣν τάξιν δημοσιεύονται συνήθως εἰς τὴν Διάπλασιν. Οὕτως ὁ διαγωνιζόμενος ἔχει μεγαλητέραν πιθανότητα ἐπιτυχίας παρὰ ἐὰν ἠρκεῖτο εἰς ὀλίγα μόνον εἴδη Ἀσκήσεων.

7.—Ἀσκήσεις, τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἀποβαίνει ἀδύνατος ἢ πολὺ δύσκολος, μὲ ἀρχαίας λέξεις καὶ σπάνια ὀνόματα, καὶ ὀρθαὶ ἂν εἶνε, θεωροῦνται ὡς λανθασμέναι.

8.—**ΑΠΕΝΑΝΤΙ** ἑκάστης Ἀσκήσεως, εἰς τὸ περιθώριον τοῦ τετραδίου, πρέπει νὰ εἶνε γραμμένη ἡ λύσις της. Ἀσκήσεις ἄνευ λύσεων ἀποκλείονται.

9.—Ὅσοι ἐκ τῶν διαγωνιζομένων λησμονήσουν ἢ παραλείψουν σκοπίμως νὰ σημειώσουν εἰς τὸ τετράδιον τὴν ἡλικίαν των, θὰ καταταχθοῦν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν, *οἱανδήποτε ἡλικίαν καὶ ἂν ἔχουν*.

10.—Αἱ ἀσκήσεις πρέπει νὰ εἶνε πολὺ καθαρογραμμέναι καὶ εὐανάγνωστοι, *εἰς μεγάλα τετράδια*, (χωρὶς δηλαδὴ νὰ διπλόνεται τὸ φύλλον τοῦ συνήθους χάρτου γραφῆς). Χειρόγραφα ἀκατάστατα, μουντζουρωμένα, στενογραμμένα, δυσανάγνωστα, ρίπτονται εἰς τὸ καλάθι.

11.—Αἱ συλλογαὶ ἐπιγραφόμεναι «Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις διὰ τὸν 111ον Διαγωνισμόν», εἶνε δεκταὶ μέχρι τέλους *Νοεμβρίου*. (Εἰμπορεῖτε νὰ τὰς στείλετε ὡς χειρόγραφα ὑπὸ ταινίαν ἐπὶ συστάσει, πληρώνοντες μόνον 25 λεπτὰ ταχυδρομικά).

12.—Κατὰ τὸ διάστημα τῆς Α' Ἑξαμηνίας τοῦ 1909, θὰ δημοσιεύωνται εἰς τὴν «Διάπλασιν» Ἀσκήσεις, κατ' ἐλευθέραν ἐκλογήν, ἐκ τῶν ἐγκριθησομένων τοῦ παρόντος Διαγωνισμοῦ ἀποκλειστικῶς. Περὶ τὰ τέλη τῆς ἑξαμηνίας θὰ δημοσιευθοῦν τ' ἀποτελέσματα καὶ θὰ προκηρυχθῇ ὁ νέος Διαγωνισμὸς διὰ τὴν Β' Ἑξαμηνίαν τοῦ 1909. Ἐν τῷ μεταξύ, *οὐδεὶς θὰ δύναται νὰ στέλλῃ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν*.

Οἱ λοιποὶ ὅροι εἶνε οἱ αὐτοὶ μὲ τοὺς ὅρους πάντων τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν, τοὺς ὁποίους βλέπετε εἰς τὸ Ε' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ περὶ Βραβείων, (φύλλ. 1ον, σελ. 10).

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ τοῦ τρέχοντος 108ου Διαγωνισμοῦ Ἀσκήσεων θὰ δημοσιευθοῦν προσεχῶς.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ ἔχοντες ἤδη ἑτοίμους Συλλογὰς νὰ τὰς στείλουν, χωρὶς νὰ περιμένουν τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μία ἀπορία τοῦ Κουφιοκεφαλάκη :

—Ὁ καθηγητής μᾶς εἶπε ὅτι ὁποία λέξις ἔχει εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ ἀρνητικὸν ἀ— σημαίνει ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει κάτι. Π.χ. ἄλογον λέγεται ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει λόγον ἐνῷ τὸ ἄλογον ἔχει λόγον. Ὁρίστε : ἄ-λογον. Λοιπὸν δὲν ἔχει ἡ λέξις ἄλογον, λόγον ; Αὐτὰ πῶς συμβιβάζονται ;

* * *

Ὁ διδάσκαλος πρὸς ἀπροσεκτοῦντα μαθητήν :—Διατί δὲν προσέχεις ;

Ὁ μαθητής :—Προσέχω, κύριε.

Ὁ διδάσκαλος :—Τότε, εἰπέ μου, τί εἶπον πρὸ ὀλίγου ;

Μαθητής :—Διατί δὲν προσέχεις ;

Διδάσκαλος :—! ! !

* * *

Διάλογος μεταξὺ εὐφυολόγων·

Ὁ Α...—Ἔχεις κουτιὰ νὰ μοῦ δώσῃς ; Ξέρεις κάνω συλλογή.

Ὁ Β...—Ὥστε κάνεις κουτοσυλλογή ;

Ὁ Α...—Ναί· καὶ σκέπτομαι νὰ σὲ συμπεριλάβω.

* * *

Ἡ *Ἔνδοξος Σαλαμὶς* ἐπεσκέφθη μὲ τὸν πατέρα της, τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως, ὅταν δὲ εἶδεν ἐν αὐτῷ ἕνα γύψινον ὄφιν, ἀνέκραξε :

— Μπαμπᾶ, νὰ καὶ ὁ Φειδίας.

(Γεγονός).

[Ὅλα τἀνωτέρω Παιδικὰ Πνεύματα ἐστάλησαν ὑπὸ τῆς *Ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος*].

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, διότι ἡ διεξαγωγὴ αὐτοῦ δι' ἐφέτος παρουσιάζει δυσχερείας ἀνυπερβλήτους, ἕνεκα τοῦ ὀλίγου διαθεσίμου καιροῦ.

Ἕνεκα τῆς ἀναβολῆς τοῦ Διαγωνισμοῦ, ἐθεώρησα περιττὸν νὰ δημοσιεύσω τὰς σχετικὰς μὲ τὴν ὑποψηφιότητα Μικρᾶς Ἀγγελίας.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου, οὐδεμία Μικρὰ Ἀγγελία θὰ δημοσιεύεται περιέχουσα ἐπιθέσεις κατὰ ὑποψηφίων τοῦ Δημοψηφίσματος, ἀντεγκλήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸ Δημοψήφισμα Ἀγγελίαι πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ περιορίζωνται εἰς ὑποβολὴν ὑποψηφιότητος, εἰς ἐξύμνησιν τῶν ὑποψηφίων ψευδωνύμων, ἐπεξήγησιν τῆς ἐννοίας των κτλ.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

51.—Ἡ ***Μυροβόλος Χαραυγὴ*** συνιστᾷ ἕνα ἄπορον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ὁ ὁποῖος ἔχει μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν Διάπλασιν

52.—Ὁ ***Ἀργικέραυνος Ζεὺς*** μοῦ συνιστᾷ ἐπίσης ἕνα ἄπορον μαθητὴν τοῦ Γυμνασίου, ἀπὸ τὸν Βόλον.

Ὁ Σύλλογος «Ὡραία Χίος» ἀνενέωσε δι' ἓν ἔτος ἀκόμη τὴν συνδρομὴν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 44 ἐ. ἔ. πτωχῆς κόρης.

Αἰγυπτία Βασιλόπαι, αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ δὲν εἶνε ἄξιαι τῆς παραμικροτέρας προσοχῆς. Πρέπει νὰ σχίζωνται καὶ νὰ λησμονοῦνται ἀμέσως. Ἀκριβῶς ὡς νὰ μὴν ἐστάλησαν, ἢ τουλάχιστον ὡς νὰ μὴν ἐλήφθησαν.

Εὐχαριστῶ πολύ, *Πονεμένε Διαβάτα*, διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις. Ἔχω πάντοτε ὑπ' ὄψει μου τὴν μεγάλην ἀπόστασιν ποῦ μᾶς χωρίζει καὶ εἶμαι ἐπιεικὴς εἰς τὰς προθεσμίας τῶν Διαγωνισμῶν.

Τὸ *Δαφνοστεφανωμένο Ἅρμα* μοῦ γράφει; «Χθὲς γυρίσαμε ἀπὸ τὸ Σούνιον, ὅπου εἴχαμε πάει γιὰ κυνῆγι καὶ ἀναψυχή. Τί μαγεία αὐτὸ τὸ Σούνιο ! Πεῦκα, βουνά, ἀπέραντος θάλασσα, ὡραῖο ἀεράκι καὶ κυνῆγι...» Δὲν μοῦ λέγει ὅμως καὶ πόσα ὀρτύκια ἐσκότωσε.

Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα, *Μιμόζα*. Ἡ ἐπιστολή σου ὡραιοτάτη, ἡ εἰσαγωγὴ μάλιστα διὰ τὰ πρωτοβρόχια χαριτωμένη. Εἰπὲ εἰς τὴν νέαν μας φίλην νὰ μοῦ γράφῃ καὶ νὰ μὴ τὴν μέλῃ δι' ἀνορθογραφίας. Ἔτσι ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ συνειθίσῃ.

Τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* μοῦ γράφει : «Δὲν δύναμαι νὰ σοῦ περιγράψω μὲ τί καρδιὰ ἐνεργῶ ὑπὲρ τῆς λατρευτῆς μας Διαπλάσεως. Καιρὸς εἶνε πλέον νὰ δείξωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι εἴμεθα Ἑλληνίδες, ὅτι ἔχομεν Ἑλληνικὴ Καρδιά, ὅτι ὑπάρχει μέσα μας Ἑλληνικὸν Αἷμα...» Νὰ τὸ δείξετε λοιπόν !

Πάσχουσα Ἑλλάς, τ' ἀποτελέσματα τοῦ Ξεσπαθώματος θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Συγχρόνως θὰ προκηρυχθῇ καὶ ὁ νέος Διαγωνισμός.

Ζήτω ἡ Ἑλλάς, μόνον αἱ ἀντιγραφεῖσαι ἀπὸ ἄλλας *δημοσιευμένας* Ἀσκήσεις καταγγέλλονται ὡς κλοπιμαῖαι. Διότι ἂν ἦτο νὰ λαμβάνω ὑπ' ὄψει μου τὰς τοιούτου εἴδους καταγγελίας, ποτὲ δὲν θὰ εὕρισκα λογαριασμόν.

Τὰ δραματικὰ ἔργα ποῦ ζητεῖς, ***Ἐλπὶς τῆς Ἐλευθερίας***, δὲν εἶνε τυπωμένα, ὥστε ἀδυνατῶ νὰ σοῦ τὰ στείλω. Εἰς τὸ τετράδιόν σου ἐλησμόνησες νὰ ἐσωκλείσῃς δεκάλεπτον γραμματόσημον. Μοῦ τὸ ὀφείλεις.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς : ***Φοῖβος Εὐρώτας, Πλοίαρχος Νέμος, Πνοὴ Ψυχορραγοῦντος Ἀγγέλου, Ταπεινὸς Κύριος, Ἑλληνόπαις, Ἰδανικότης***.

Σᾶς ὑπενθυμίζω καὶ πάλιν τὴν Προκήρυξιν ποῦ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον καὶ σᾶς παρακαλῶ, ὅσοι εἰμπορεῖτε, νἀνανεώσετε τὴν συνδρομήν σας ἀπὸ τώρα, χωρὶς νὰ περιμένετε τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου.

Ὅσοι, ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν, μοῦ στέλλετε τὸ ἀντίτιμον εἰς γραμματόσημα, πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι τὰ ξένα γραμματόσημα τὰ ἐξαργυρόνουν οἱ ἐδῶ ἀργυραμοιβοὶ μὲ ἔκπτωσιν 10 ο)ο. Ἑπομένως, διὰ νὰ μὴν ἔχω ζημίαν, διὰ κάθε 10 λεπτά, πρέπει νὰ μοῦ στέλλετε ἕνδεκα εἰς γραμματόσημον, ἢ διὰ κάθε φράγκον, ἕνα φράγκον καὶ δέκα ἑκατοστά, (1,10.)

Ἐπίσης, ὅσοι, ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν, πληρόνετε τοὺς λογαριασμούς σας εἰς δραχμὰς ἑλληνικάς, πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι τὸ φράγκον ἰσοδυναμεῖ σήμερον πρὸς μίαν δραχμὴν καὶ τέσσαρα λεπτὰ (1,04) καὶ ὅτι ἡ ἀξία του ὁλονὲν ἐκπίπτει.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1908. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα : *Τιτλοφορούμενος*, α. (Α. Λ.) *Μυροβόλος Μπάτης*, κ. (Μ. Δ. Κ.) *Πτερωτὰ Ὄνειρα*, α. (Κ. Δ. Κ.) *Βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων*, α. (Α. Κ.) *Δὸν Τσιτσῖνο Καραμέλο*, κ. (26-7) *Τοπίον τῶν Τεμπῶν*, α. (Χ. Χ.) *Ἀκτὴ τοῦ Παγασητικοῦ*, α. (Ο. Ο.) *Δύων Ἥλιος*, α. (Δ. Δ.) *Ἀνατέλλων Ἥλιος*, α. (Ε+Ε) *Δράκος τοῦ Πηλίου*, α. (++) *Νύμφη τοῦ Παγασητικοῦ*, κ. (Α. Λ. Χ.) *Κάτω Ἀείποτε*, α. (+) *Νικηφόρον Κόμμα*, α. *Σχοινὶ τοῦ Πατριάρχη*, α. (Α. Κ.) *Ἀετὸς τῶν Μακεδονικῶν Ὀρέων*. α. *Μοιρολάτρις*, κ. (Κ.Θ.) *Ἀγριεμένο Κῦμα*, α. (Π. Α. Ε.) *Ἀμάραντος Δάφνη*, α. (·—·) *Χρυσοστέφανη Ἀγάπη*, κ. (! ; !) *Ἀνάστασις τοῦ Γένους*, α. (Ν. Θ.) *Ἑνωτικὴ Ἰσχύς*, κ. (Κ. Λ. Α.) *Ἐρεβώδης Νύξ*, κ. (Π. Α.Ε.) *Ὀθέλλος*, α. (Π. Κ.) *Ἀμλέτος*, α. (Π. Θ.) *Καταγάλανο Ματάκι*, κ. (Π. Α. Ε.) *Ὑπομόμης τῆς Ἀνοησίας*, α. (τίτλ.) *Ἀντιπάθεια*. κ. (Γ. Ο. Ν.) *Ἀπέραντη Γαλήνη*, κ. (++Α.) *Δόνα Ζουαννίτα*, κ. (Α. Μ. Κ.).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν : ὁ *Ταπεινὸς Κύριος* (0) μὲ *Χρυσόφτερη Ἐλπίδα, Τελειόφοιτον Ἀρσακείου, Προσφιλῆ Ἀνάμνησιν, Ἐρνάνην, Ζιζάνιον Πύργον, Ἑλληνικὴν Φιλολογίαν, Ἐθνικὴν Ἐκδίκησιν, Καρδίαν Παλαιολόγου, Φιλελεύθερον Ἑλληνίδα, Ἐθνικὴν Σημαίαν*—ἡ *Λησμονημένη* (0) μὲ *Ἰδανικότητα, Ταπεινὸν Κύριον, Διαβολοχιωτοπούλαν*—ὁ ***Στολοκαύτης Ἡμίθεος*** (0) μὲ *Κυματίζουσαν Κυανόλευκον, Δούκισσαν τῶν Σαλώνων, Κύκνον τῆς Μυτιλήνης*—ἡ *Κυανόλευκος Σημαία* (0) μὲ *Ἀθάνατον Ψυχήν, Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν, Μενεξεδένιο Μπουκετάκι, Ἐμπνευσμένον Μουσικόν*—*Γρηγόριος ὁ Πέμπτος* (0) μὲ *Ταπεινὸν Γιασεμί, Χρυσόφτερην Ἐλπίδα, Λατρευτὴν Κυανόλευκον*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της : ***Μυροβόλον Χαραυγὴν*** (βεβαίως, τὸ ἄνοιγμα τῶν Σχολείων θὰ σοῦ ἀνοίξῃ εὐρὺ στάδιον διὰ ξεσπάθωμα·) ***Ξανθὸ Ἐγγλεζόπουλο*** (μὲ πολλήν μου εὐχαρίστησιν ἐδιάβασα ἐπιστολήν σου ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν· αἱ πληροφορίαι καὶ αἱ σύντομοι περιγραφαί της μὲ κατεμάγευσαν·) ***Κλαυσίγελων Ζωὴν*** (θερμότατα συγχαρητήρια·) ***Μικρὸν Μουσικὸν*** (ὡραία ἡ ἐπιστολή σου· ἔχε ὑπομονὴν καὶ θὰ σοῦ στείλουν·) ***Αὔραν τῆς Νεότητος*** (ἔστειλα·) ***Στολοκαύστην Ἡμίθεον*** (ὅλοι σὲ ἀντασπάζονται· χαίρω πολὺ ποῦ σοῦ ἀρέσει τόσον ὁ «Χρῆστος»· εἶνε πραγματικῶς ἔκτακτον, τρυφερὸν καὶ δραματικώτατον·) ***Χρυσόφτερην Ἐλπίδα, Προσφιλῆ Ἀνάμνησιν*** (ἐλήφθησαν·) ***Ζὰν*** (γράφε μου κάπου-κάπου· ἡ ἐξήγησις περιττή, ἀφοῦ θὰ στείλῃς τετράδιον·) ***Δούκισσαν τῆς Κεφαλληνίας*** (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) ***Ἐλεύθερον Ἕλληνα*** (ἔστειλα·) ***Κήρυκα τοῦ Δικαίου*** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 8 *Ὀκτωβρίου*, θἀπαντήσω εἰς τὸ πρόσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκταί : ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 21 Ὀκτωβρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 11 Νοεμβρίου.

438. Λεξίγριφος.

Τὸ πρῶτον εἶνε σύνδεσμος
Ποῦ πάντα ἀμφιβάλλει·
Τὸ δεύτερον εἶνε βουνὸ
Μὲ χιόνια καὶ μὲ κάλλη.
Σηκόνει δὲ τὸ σύνολον
Φουρτούνα καὶ κακό,
Κι' ὁ λύτης βεβαιότατα
Θὰ τὤβρῃ στὸ λεπτό.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰδανικότητος

439. Συλλαβόγριφος.

Ἐπίρρημα τὸ πρῶτον·
Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον
Γράμματα τ' Ἀλφαβήτου.
Κ' εἰς τ' ὅλον μέγα τμῆμα
Θὰ ἰδῇς τοῦ ἰδικοῦ μας
Μικρούτσικου πλανήτου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γέρω-Καπετάνιου

440. Αἴνιγμα.

Εἰκόνα παριστάνω ἐγὼ
Καὶ εἶμαι ὁ καθένας·
Ξῦσε λίγο τὴ ράχη μου,
Νὰ μὴν εἶμαι κανένας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βρεγμένης Κόττας

441. Τριπλῆ Μεσοστιχίς.

Ἐκ τῶν τριῶν μεσαίων γραμμάτων τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὰ μὲν πρῶτα ἀποτελοῦν πόλιν εὐρωπαϊκήν, διάσημον διὰ τοὺς οἴνους της· τὰ δεύτερα καρπὸν ἐξωτικόν, καὶ τὰ τρίτα κακόν, πολλάκις θανατηφόρον.

1, Βυζαντινὸς Αὐτοκράτωρ, 2, Κάτοικος κράτους εὐρωπαϊκοῦ. 3, Ὑγρὰ ἔκτασις. 4, Ἐπίθετον σχετικὸν μὲ τὴν δαπάνην. 5, Χάρτης ἐκ δέρματος. 6, Τίτλος τουρκικός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ξίφους

442. Κυβόλεξον.

1.—Ὅπου ἡφαίστεια, ἐκεῖ τὸ πρῶτόν μου [διακρίνεις.
2.—Γυνὴ γνωστὴ τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς τὸ [δεύτερόν μου
3.—Βαφεὺς ποτὲ χωρὶς ἐμὲ δὲν εἰμπορεῖς νὰ [γίνῃς
4.—Κάποιος θεὸς ἤμουν κ' ἐγώ, ἀλλὰ εἰς τὸν [καιρόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πλοιάρχου Νέμου

443. Γρῖφος.

ι ι ι κις κις κις οἶκοι πολλαὶ
ι ι ι
ι ι ι κις κις κις οἶκοι σαν οἶκοι πολλαὶ μω πολλαὶ
ι ι ι
ι ι
ι ι κις κις κις οἶκοι πολλαὶ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μαριώτιδος Λίμνης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 40.

377. Λωτὸς (Λώτ, ὅς.)—378. Λάρος-Λέρος.—379. Σύ-ὕς.—380. Φλογέρα-φλογερά.

381.

θ
Μ Η Ν
Β Α Β Α Ι
Σ Κ Ι Α Θ Ο Σ
Α Γ Η Σ Ι Λ Α Ο Σ

382. ΠΑΡΟΣ-ΑΘΗΝΑ (ΠΑν, ΑΘῆναι, ΡΗνος, ὈΝος, ΣΑρρα,—383. Ἐργάτης πονηρίας—μεγάλης ἢ μικρᾶς—παρέχει συνεπείας—εἰς ἑαυτὸν πικράς.—384. Ὅτ' εὐτυχῇς μάλιστα μὴ μέγα φρόνει. — 385. *Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς*. (Ἦτα νῖ ἐπὶ τα ς).

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1908, ἡ Διάπλασις τῶν Παίδων εἰσέρχεται εἰς τὸ 31ον αὐτῆς ἔτος.— Οἱ συνδρομηταί μας, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη, ἢ λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται

Ν'ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

των ἐγκαίρως, καὶ εἰ δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως ἐγγραφῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομήν των, ἔστω καὶ διὰ μίαν τριμηνίαν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Α' Κυριακῆς τοῦ Ἰανουαρίου, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν

Α' ΚΛΗΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

τῆς Διαπλάσεως, καθ' ἣν πεντήκοντα κερδίζοντες ἀριθμοὶ θὰ διανεμηθοῦν δῶρα ἀξίας 400 δραχμῶν, ὁ δὲ τελευταῖος κληρωθησόμενος 51ος ἀριθμὸς θὰ κερδίσῃ

ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ

τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δραχμῶν 100, μ' ἐλπίδα κέρδους 50,000.

ΟΙ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως δι' ἐπιτυχίαν εἰσιτηρίων Ἄνναν Ἀντωνοπούλου, Μαρίκαν Κανέλλη καὶ *Μενεξεδένιο Μπουμπετάκι*. —*Ἀθάνατος Ψυχή, Σουφραζέτ.* *(Η,663)*

Ἀκούοντες τὴν ἠχὼ τῆς καρδιᾶς μας, θὰ ψηφίσωμεν ***ΕΥΧΗΝ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ*** καὶ ***ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ.*** Περὶ ἐκείνης ὅμως ἡ ὁποία μᾶς προτρέπει εἰς τοῦτο θὰ συμβουλευθῶμεν τὴν ***ΜΑΓΙΚΗΝ ΛΙΜΝΗΝ.—Κεραβάτης Πᾶν, Κύκνειον Ἆσμα.*** *(Η,664)*

Ἐφευρεστάτη (;) μέθοδος *Ὀνειροπόλου*, προσπαθοῦντος νὰ μετριάσῃ ἐντύπωσιν παραγομένην ἐξ ἀλλεπαλλήλων ἀπ' αὐτοῦ ἀποσκιρτήσεων (Η,537. 541, 527, 538, 562, 612) διὰ δημοσιεύσεως ἀποχωρήσεως (616, 637) *ἀνυπάρκτων* φίλων ἀφ' ἡμῶν. Δὲν θὰ ἦτο πρατιμοτέρα ***σιγή***, τηρηθεῖσα μόναν εἰς πρόκλησιν (540) *Λάτρου τοῦ Ἀπείρου* περὶ στοιχήματος ;

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ *(Η,665)*

Ὄχι μόνον, ***Εὐχὴ τῆς Μάννας***, δὲν ἐπεζήτησα τὴν μετὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς ***ἀδυναμίας*** συνεργασίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑφ' ὑμῶν διὰ μέσου ***τρίτων δὶς*** προταθεῖσαν συμμαχίαν διαρρήδην ἀπέκρουσα, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἀμφότεροι διαγωνιζόμενοι διὰ πρωτεῖα προσεχοῦς δημοψηφίσματος, ἀδύνατον καθίσταται συνεργασθῆναι. Σοὶ δέ, ***Αἰγυπτία Βασιλόπαι***, ὑπενθυμίζω ὅτι σοὶ ἔγραφον, ὅτι εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ***Εὐχῆς τῆς Μάννας*** ἀποσταλέντα πέρυσιν ψηφοδέλτια καὶ μὲν ἐψηφίσθη, ἀλλὰ ταῦτα δὴν ὑπερέβαινον τὰ 20, πολὺ ἀπέχοντα τῶν 100 ἄτινα μοὶ ὑπέσχετο. Τίς λοιπὸν δολίως ἐφέρθη ;

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ *(Η,666)*

ΧΡΥΣΟΦΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ
(ΒΟΛΟΥ)
ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ
(ΒΟΛΟΥ)
ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ
(ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ) *(Η,667)*

ΜΑΡΚΟΝΕΙΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΑΡΙΣΣΑ, 5 Ὀκτωβρίου 1908,
Εἰς Βόλον.

Θεσσαλοῖς ὑποψηφίοις : *ΧΡΥΣΟΦΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ, ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΩ, ΔΟΞΑΣΜΕΝΩ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ.* Ἔκθυμον ὑποστήριξιν.

Ὁ Σύλλογος *ΠΑΡΑΠΗΝΕΙΟΣ* *(Η,668)*

ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ

(ΜΑΡΜΑΡΟΒΑΣΙΛΙΚΗ)

Εὐχαριστῶ θερμότατα *Ταπεινὸν Κύριον, Σεμνὴν Κυρίαν.*—Ἀνταλλάσσω ταχ. δελτάρια. Ι. Παπαευσταθίου, Poste Restante, Βόλος.—*ΧΡΥΣΟΦΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ.*

Πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως, τὸ ἐν Βόλῳ Λατροϋμνικὸν κόμμα δηλοῖ, ὅτι ἐν τῇ 597 ἀγγελίᾳ ἐκ λάθους παρεισέφρυσε ψευδώνυμον *Σθεναλαΐδας* ἀντὶ τοῦ *Εὐόσμου Ρόδου.* *(Η,671)*

ΧΡΥΣΟΦΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ

Ἀποχωρῶν Διαπλασιακῆς κινήσεως παραιτοῦμαι τοῦ Προέδρου «Τιτλοφόρου Συλλόγου» εὐχαριστῶν Πυργίους τιμήσαντάς με διὰ τοῦ ἀξιώματος τούτου, παρέχων ἐν τούτοις τὴν ὑποστήριξίν μου εἰς Λατροϋμνικὸν κόμμα.—***Ἐρνάνης.*** *(Η, 673)*

Ἑλληνόπαιδες ! ὅλοι τὴν ψῆφόν σας νὰ δώσετε εἰς τὴν ποθητήν μας ***ΕΥΧΗΝ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ*** τὴν τόσους μυχίους πόθους ἐκφράζουσαν καὶ εἰς ὅλον τὸν συνδυασμὸν τῆς «Πανελληνίου Αἰγυπτιακῆς Ἑνώσεως».

ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

Ἀντιπρόσωπος Παναιγυπτιακῆς Ἑνώσεως, Πρόξενος Κράτους Ἀνοικτοκάρδων wadi Halfa Soudan.

Στὴν ἑορτήν σου, *Δυστυχὴς Ὕπαρξις*, στέλλω μετὰ τῶν θερμοτάτων μου εὐχῶν ἕνα μπουκέτο γιασεμιά. — *Μαγεμένο Ἀκρογιάλι.* *(Η, 675)*

«ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ»

Κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως καὶ ἀποφάσεως πάντων τῶν ἐν *Θεσσαλίᾳ* συλλόγων : «*Ἄλμυροῦ*» (*Ἀλμυροῦ*) «*Ἐλπίδος*» (*Βόλου*), «*Νίκης*» (*Καρδίτσης*), «*Παρασπηνείου*» (*Λαρίσσης*), καὶ «*Ὡραίου Θεσσαλοῦ*» (*Τρικκάλων*), ἱδρύεται «***Σύνδεσμος Πανθεσσαλικός***», οὗτινος ἕδρα καὶ κέντρον ἔσται ὁ *Βόλος*.

Ὁ «***Πανθεσσαλικὸς Σύνδεσμος***» κατορθώσας νὰ συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῷ τοὺς ***ἀπανταχοῦ Θεσσαλούς***, ἀποτελοῦντας ἀνέκαθεν δύναμιν *σημαντικωτάτην*, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχει σκοπὸν τὴν διὰ παντὸς μέσου λαμπροτέραν συμμετοχὴν αὐτοῦ ἐν τοῖς *Δημοψηφίσμασι*, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἐργαζόμενος συγχρόνως καὶ πρὸς εὐρυτέραν διάδοσιν τῆς «*Διαπλάσεως*», θέλει διοργανώνει ἑορτάς, ἐσπερίδας καὶ εἴ τι ἄλλο παρεμφερές, τέμνων τοιουτοτρόπως νέαν ὁδὸν δράσεως καὶ ἐνεργείας εἰς τὴν κίνησιν τῆς «*Διαπλάσεως*».

Ὁ ***Πανθεσσαλικὸς Σύνδεσμος*** δεχόμενος ὡς μέλη οὐχὶ μόνον Θεσσαλούς, ἀλλὰ καὶ ***πάντα ἄλλον*** θὰ ἱδρύσῃ πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς *Ἑλλάδος* καὶ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ «***Πανθεσσαλικὸς Σύνδεσμος***» ὑποστηρίζει τὸ νικηφόρον *Λατροϋμνικὸν* κόμμα.

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν : *Πρόεδρος :* ***Χρυσόφτερη Ἐλπίδα***, *Ἀντιπρόεδροι :* ***Ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, Πάλλουσα Καρδία***, *Γενικὸς Γραμματεύς :* ***Λατρευτὴ Κυανόλευκος***, *Εἰδικὸς Γραμματεύς:* ***Περιπλανώμενος Ἀθηναῖος***, *Ταμίας :* ***Προσφιλὴς Ἀνάμνησις***, *Σύμβουλοι :* ***Εὔοσμον, Ρόδον, Βασίλισσα τῶν Κυμάτων, Χρυσὸ Ἀγγελοῦδι.***

Ἀναγωρίζονται πράκτορες «***Πανθεσσαλικοῦ Συνδέσμου***» :

ΓΑΡΓΑΦΙΑ-ΚΡΗΝΗ ἐν Ἀλμυρῷ.
ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ ἐν Καρδίτσῃ.
ΡΟΔΙΖΟΥΣΑ ΑΥΓΗ ἐν Λαρίσσῃ.
ΘΕΣΣΑΛΟΠΑΙΣ ἐν Τρικκάλοις.

Ζητοῦνται πράκτορες καὶ ἀλλαχοῦ. Μέλη δεκτὰ πανταχόθεν. Αἱ ἀρχαιρεσίαι θὰ γίνωνται καθ' ἑξαμηνίαν. Συνδρομὴ προαιρετική. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυνθήτωσαν κ. *Ἰωάννην Π. Παπαευσταθίου*, Poste restante *Βόλον.* *(Η,676)*

Ὀνειροπόλε ! Τὰ λεγόμενά σου ὁμοιάζουν σανίδα ναυαγοῦ. Πανταχόθεν ἐγκαταλειφθεὶς, προσπαθεῖς νὰ περισώσῃς τὸ γόητρόν σου. Ἀποροῦμεν πῶς τολμᾷς νὰ ζητῇς καὶ τὸν λόγον, ἀλλ' εἰπέ μας, ὑμεῖς πρῶτοι μὲ ἄλλους 15 ψηφοφόρους χάριν τίνος σ' ἐψηφίσαμεν πέρυσι ; Βεβαίως χάριν τοῦ *Ἑλληνικοῦ Φιλοτίμου* ἢ μήπως οἱ ψῆφοί μας δὲν λογίζονται Αἰγυπτιακαί ;—*Ξενητεμένο Ἑλληνόπουλο, Νυκτοκόραξ, Κῆρυξ τοῦ Δικαίου, Τοῖρος, Βαρῶνος Σκηρπίας, Ἐλπὶς τοῦ Μέλλοντος, Γηραιὸς Νεῖλος κλπ.* *(Η, 677)*

Προσφιλεστάτη ***Βασιλόπαι***, τὰ πιὸ θερμά μας συλλυπητήρια διὰ τὸν θάνατον ἀγαπητῆς σου ἐξαδέλφης.—*Ἰδανικότης, Μαρεῶτις Λίμνη.* *(Η, 678)*

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ἑορτὴν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἀνοικτοκάρδων τελεσθήσεται ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν ἀνακτόρων δοξολογία, χοροστατοῦντος τοῦ *Ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ*, Πατριάρχου Ἀνοικτοκάρδων. *(Η. 679)*

Νυκτοκόραξ ! Σεῖς ποῦ ξερέτενε φαρσὶ τὰ χιώντικα... ἐν μοῦ λέτενε, εἰξέριετενε ἔντα θὰ πῇ : φουφούλα. ἢ βράκα τοῦ Μισὲ Τζανῆ ; !—*Αἰγυπτία Βασιλόπαις.* *(Η, 680)*

Βασιλόπαι, *Νυκτοκόραξ !* δουλειὰ ἐν εὔχατενε καὶ δουλειὰ εὑρήκατενε. Ἔν πάτενε νὰ γλυτώστενε τὸν Μισὲ Μπουρλῆ καὶ Μισὲ Ντζανῆ ποῦ μπλέξασι τὲς ποδάρες τους στὸν πήγαδο ; —*Ἰδανικότης.* *(Η, 681)*

ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Θερμῶς εὐχαριστῶ *Μενεξεδένιο Μπουμπετάκι* καὶ Φαληρικὴν παρέαν δι' ἐνθουσιώδεις των εὐχάς.—***ΡΙΓΟΛΕΤΤΟΣ,***

Ἐκθυμοτάτην ὑποσχόμεθα ὑποστήριξιν παμφιλτάτῳ ***ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΩ.*** — ***Σπινθηροβόλος Ἄρκτος, Ἀφροστεφαμένο Κῦμα, Ὑπερπατριδικὴ Μαγκούρα, Ἀγνὴ Ταϋγέτη, Δὸν Τσιτσίνο Καραμέλο.***

Ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ καὶ δελτάρια εἰκονογρ. μετὰ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσεως. *Μακεδονικὸς Πόθος.* *(Η,685)*

ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ
(Πρώην *Ἑλληνομακεδονόπαις*)
ΜΑΡΜΑΡΟΒΑΣΙΛΙΚΟΝ
Ὑποψ. Δημοψηφίσματος 1908

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 *(οἱ ἑξῆς : **4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23**)* πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10

Τόμος 1 (ὁ ***10***ος πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.

Τόμοι 8 *(οἱ ἑξῆς : **1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24**)* πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894 - 1907)

Τόμοι 5 : τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται :
Ἄδετος φρ. ***3*** ταχυδρομικῶς ***3,50.***
Χρυσόδ. φρ. ***6*** ταχυδρομικ. ***6,50.***

Τόμοι 7 : τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται :
Ἄδετος φρ. ***7.*** Χρυσόδετ. φρ. ***10.***

Τόμοι 2 : τοῦ 1906 καὶ 1907, ἕκαστος ἄδετ. φρ. ***8.*** Χρυσόδ. φρ. ***10.***

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 9.—Στοὰ Πάππου.